

Seq. 7.

L Audes cru-cis attollamus, nos qui cru-cis exultamus
spe-ci-a-li glo-ri-a. Nam in cru-ce tri-umphamus, hostem
fe-rum su-pe-ramus vi-ta-li victo-ri-a 2. Dulce me-los lan-
gat ce-los, dulce lignum dolci dignum cre-dimus me-lo-
di-a; Vo-ce vi-ta non discor-det: cum vox vi-tam non re-
mordet, dulcis est simphoni-a. Servi cru-cis cru-cem lau-
dent qui per cru-cem si-bi gaudent vi-te da-ri mune-ra;
Di-cant omnes et di-cant singu-li: Ave, sa-lus to-ti-us saecu-
li, arbor sa-lu-ti-fe-ra. 4. O quam fe-lix, quam pre-cla-ra
haec sa-lu-tis fu-it a-ra, rubens agni sangui-ne, Agni si-ne
ma-cu-la, qui munda-vit saecu-la ab antiquo crimi-ne!
5. Haec est sca-la pec-ca-to-rum per quam Christus rex cae-
lo-rum ad se tra-xit omni-a; Forma cu-ius hoc osten-dit
que terra-rum comprehendit qua-tu-or confi-ni-a. 6. Non
sunt nova sacramenta, nec re-center est inventa cru-cis haec
re-li-gi-o: Ista dulces aquas fe-cit, per hanc si-lex aquas
ie-cit Mo-y-sis of-fi-ci-o. 7. Nulla sa-lus est in domo
ni-si cru-ce munit ho-mo superlimi-na-ri-a; Neque sensit
gla-di-um, nec ami-sit fi-li-um quisquis e-git ta-li-a.
8. Ligna legens in Sa-repta spem sa-lu-tis est adepta pauper
mu-li-ercu-la; Si-ne lignis fi-de-i nec lechy-tus o-le-i
va-let, nec fa-rinu-la. 9. Roma naves uni-versas in pro-fun-
dum vi-dit mersas una cum Maxenti-o; Fu-si Tra-ces, ce-
si Perse, sed et par-tis dux adverse victus ab E-racli-o.
10. In scriptu-ris sub fi-gu-ris ista la-tent, sed iam pa-
tent cru-cis bene-fi-ci-a; Reges credunt, hostes ce-dunt,
so-la cru-ce, Christo du-ce, hostis fugat mi-li-a. 11. Ista
su-os forti-o-res semper fa-cit et victo-res, morbos sanat
et languo-res, reprimit demoni-a; Dat capti-vis li-berta-
tem, vi-te confert no-vi-ta-tem, ad antiquam digni-ta-tem
cru-x redu-xit omni-a. 12. O crux, lignum tri-umpha-le,
mundi ve-ra sa-lus, va-le, inter ligna nullum ta-le, fronde,
flo-re, germi-ne; Me-di-ci-na christi-ana, salva sanos, egros
sana, quod non va-let vis humana fit in tu-o nomi-ne.
13. Adsistentes cru-cis laudi, consecra-tor cru-cis, audi, at-
que servos tu-e cru-cis post hanc vi-tam ve-re lu-cis transfer
ad pa-la-ti-a; Quos tormento vis servi-re, fac tormenta non
senti-re, sed cum di-es e-rit i-re, no-bis confer et largi-re
sempi-terna gaudi-a. A-men.